

[Christmas Møller.]

var kun nævnt af de Grunde, det ærede Medlem sagde. Udmærket — jeg synes, det var bedre i Dag end i Forgaars. Men den finske Forfatning er ikke i dansk Forstand med dens Majoritetsbestemmelse en demokratisk Forfatning — det er den ikke. Men vi skal altsaa ikke have kvalificeret Majoritet! Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde videre: Det er fuldkommen urigtigt, naar man har hævet Spørgsmaalet om Valgretsaldere til saadan et meget stort Spørgsmaal for Venstres Vedkommende. Det var kun „alt taget i Betragtning“, at Venstre mente saadan og saadan. Saa glædede det ærede Medlem Hr. Brorsen sig over to unge Radikale ved Studenterforeningens Møde. Mit Indtryk af de to Herrer var nu, at de var meget, meget yngre, end det ærede Medlem Hr. Brorsen forudsatte, det maa jeg sige — jeg regner nemlig efter, hvad de sagde, men det er nu en Ting for sig.

Jeg vil da gerne sige til det ærede Medlem, at jeg synes virkelig, der er sket store Fremskridt. Kvalificeret Majoritet staaer det ikke paa. Valgretsaldere, det var ikke saadan et stort Spørgsmaal, det var kun „alt taget i Betragtning“, og alt taget i Betragtning kan man vel ogsaa forhandle om det. Der er kun nogle enkelte Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke det i hvert Fald ikke staaer mig fuldkommen klart, hvorledes det ærede Medlem vil have det. Det gælder saaledes dette, at Spørgsmaalene skulde kunne indankes for Højesteret. Det kan jo ikke tænkes at være det ærede Medlems Mening, at næsten alle Spørgsmaal skulde kunne indankes, saaledes at Højesteret blev øverste politiske Instans.

Lad mig gaa videre i Kritikken af den Ordning, der er foreslaaet. En af Kritikerne brugte den Vending, at den Ordning, man her skabte, er intet andet end Drøvtyggeri. (Afbrydelse). Der er nogen, der siger, det er meget nyttigt; men jeg vil nu ikke fortsætte i hans Tankegang, det vilde vist ikke være saa heldigt for mig, naar jeg staaer paa Talerstolen. Men lad os nu se et Øjeblik paa Spørgsmaalet Drøvtyggeri. Jeg tager nogle Eksempler valgt i Flæng.

I 1922 varede Forhandlingerne om Forsvarsordningen, som enkelte Medlemmer vel kender Behandlingen af særdeles godt og spillede en fremtrædende Rolle i, i Folketinget fra 10. Maj til 27. Juli, og saa tyggede Landstinget Drøv den 31. Juli, 1. og 2. August. Det var under den nuværende Forfatning, med Konservativ-Venstre Flertal

i begge Rigsdagens Ting. I 1927 Lønningsloven: Folketingets Forhandlinger 17. Februar—27. Maj; saa tyggede Landstinget Drøv lidt længere, nemlig 1.—23. Juni, men Resultatet blev det samme, Landstinget vedtog, hvad Folketinget havde vedtaget. For at jeg nu ikke skal være uretfærdig, navnlig ikke mod mine egne, tager jeg et Eksempel fra 1924, Valutaloven — det var dengang, der blev sluttet Valutaforlig mellem Venstre og Statsministeren: Folketinget 17. November—15. December; Landstinget tyggede Drøv 16.—20. December, og det var oven i Købet et Drøvtyggeri, som fik Resultater. Jeg tager Formueskatten i 1928: Folketingets Forhandlinger 10. November—14. December; Landstinget tyggede Drøv 16.—19. December. Eller lad mig tage Kanslergade-Forliget med alt, hvad der var omkring det; der varede Landstingets Forhandlinger fra den 31. Januar Klokken et Kvarter over ti til fem Minutter i halv to samme Dag.

Saaledes, ved jo alle Medlemmer, kunde jeg give Eksempel efter Eksempel paa, hvorledes Forholdet har været, og saa er efter min Opfattelse Sandheden om den Ordning, der her stilles Forslag om — og jeg gentager, at et andet Forslag, som man har villet staa ved, har jeg ikke set hverken i Forfatningskommissionen eller i mit Parti, og jeg har ikke hørt det blot antydte under Forhandlingen her i Gaar, i Forgaars og i Dag —, at den Ordning, som her foreslaas, med Rigsdagen begyndende i November, med Finansloven fremlagt paa den Maade, som er angivet, vil ganske simpelt for det saglige Arbejdes Skyld tvinge Regeringen — og denne vil heller ikke have nogen Hemning til at lade være at gøre det — til at give begge Rigsdagens Afdelinger Arbejdsstof lige fra første Færd.

Det er det, der er Sandheden om den Ordning, der foreslaas, hvorimod enhver ved, at i de 18 Aar, der er gaaet siden 1920 — lad mig tage dem som et vist normalt Tidsafsnit —, har ingen Regering, heller ikke Partiet Venstres to Regeringer, hvor det ærede Medlem Hr. Brorsen jo heldigvis har et meget større Ansvar end jeg, givet Forfatningen dette, at den har sat Landstinget op i et saadant Plan, at det arbejds-mæssigt var ligeberettiget. Det ærede Medlem ved, at Partiet Venstres egne to Regeringer har gjort det modsatte.

Ved den Ordning, der foreslaas, skabes der den Mulighed, jeg her nævner, og derfor vil jeg gerne sige over for alle de Indvendinger, saakaldte saglige Indvendinger, der